Svenska Canada-Tidningen.

Väktaren. Skandinaviske Canadiensaren. Canada.

Prov. Library Jan. 10

$1.00 Per År. ALLMÄN NYHETSTIDNING FÖR SKANDINAVERNA I CANADA Lösnummer 5c.

ÅRGÅNG XVIII. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 12:te OKTOBER, 1910. Entered as Second Class Matter at the Post Office Department at Winnipeg, Can. and Grand Forks, N. D. N:r 41.

Skogseldar rasa i Rainy River-distriktet.

MÅNGA MÄNNISKOR OMKOMNA.

Flera städer förstörda. — Ofantliga förluster.

Den värsta skogsbrand, som rasat i västra Ontario och Minnesota började natten till i lördags i närheten af de båda städerna Baudette och Spooner i Minnesota. Båda dessa städer ha nedbrunnit. Deras invånare räddades å extra tåg. Många människor antagas ha omkommit. Flera brädgårdar äro nedbrunna och skadorna anslås till många millioner.

Utefter järnvägslinien påträffades många lik. Man hade sökt tillflykt där endast för att brännas till döds mellan skenorna. Tusentals personer äro hemlösa och ha förlorat all sin egendom, då de hals öfver huf måste ge sig iväg undan elden. I Baudette utrymdes staden på kortare tid än 15 minuter. Rat Portage Lumber Co:s såg och brädgård och Sulvin Mathew's Lumber Co:s brädgård med 150 miljoner fot timmer ha ödelagts.

Där elden började.

Elden började i närheten af den lilla köpingen Graceton vid C. N. R., 20 mil söder om gränsen. Förenta Staternas skogvaktare å platsen bådade upp en mängd folk, men deras ansträngningar voro fruktlösa. Graceton nedbrann och dess 500 innevånare måste skyndsamt fly undan. En ganska stark blåst gynnade elden och ökade dess framfart. Så kom turen till Pitt depot med 400 innevånare och därefter till de båda förut nämda städerna.

En farlig årstid.

Denna månad är en synnerligen farlig tid beträffande skogseldar, då jorden är torr och löfven för det mesta fallit af. Uti eldområdet finnes det få sjöar och andra vattendrag.

Rainy River förstörd.

Man fruktar att Rainy River med dess 2,000 innevånare och 3,000 flyktingar ej kunnat stå emot eldens raseri utan nedbrunnit. På söndagen hördes intet därifrån. Inga tåg kunde gå dit och inga komma därifrån.

En ohygglig väntan.

Befolkningen i de tre städerna Baudette, Spooner och Rainy River ha under nästan hela sommaren varit omgifna af eld, så de voro vana därvid. Mot kanadensiska sidan voro de också väl rustade att möta faran. Då emellertid en våldsam orkan spridde elden i alla riktningar och äfven söderut, blef det omöjligt att hämma dess anlopp.

Då eldhafvet ännu var på en half mils afstånd räkade de båda amerikanska städerna i brand. Befolkningen samlade sig vid stationen i Baudette och vid anhalten utanför Spooner. Femtio lastvagnar afsändes från Rainy River. Det var en dramatisk scen, då två tusen människor stod i bidan på hjälptåget. Hvarje minut tycktes vara en hel evighet, elden kom nästan i skyar, träden föllo öfverallt och husen försvunno som genom inverkan af en magisk kraft. Kvinnornas och barnens skrik verkade uppskakande. Då hjälptåget ändtligen kom, rusade alla dit. Kvinnor och barn fingo plats inuti vagnarna, männen klefvo upp på taken.

Baudette och Spooner ligga midt emot hvarandra vid Beaudette river, Rainy River en mil österut.

Hittills 2- a 400 döda.

Från International Falls, Minn., telegraferades i söndags att det är den största katastrof allt sedan Hinkleyolyckan. Hela distriktet har rensopats af elden. Antalet döda beräknar man till 2- a 400, de flästa settlare i trakten af Baudette. Dödssiffran torde vara ännu högre, då sannolikt största delen af farmarne bosatte å området mellan Rainy River och Lake of the Woods i norr till 25 mil söder och ifrån Spooner och Beaudette i öster till Warroad i väster torde ha omkommit! Broar och kulverter ha brunnit upp, telegrafledningarna ramla ned och tågen gå med ytterlig hastighet. Hela vägen från Baudette och Rainy River, till Warroad, en sträcka af 50 mil, var i söndags ett enda stort flammande eldhaf. Köpingarna Cedar Spur, Graceton, Swift och Roosvelt ha utplånats från kartan.

Riktiga eldcykloner.

Det var en riktig eldcyklon, som nådde köpingen Pitt i lördags e. m. Vinden hade en hastighet af 70 mil i timmen och lågorna hoppade från träd med en fart snabbhet. Cyklo-nen fortfor till 8-tiden på aftonen, då elden nådde Baudette och en kvart senare Spooner. Mellan de båda städerna var en enda kompakt eldmassa, 200 fot hög. Människorna föllo på gatorna, då de inandades den brännheta luften eller slogos till marken af den ohyggliga blåsten. Man började flera timmar, innan elden kom, utrymma de båda städerna. Många stannade emellertid kvar, i den tanken, att faran icke vore så stor. Då elden kom, voro städerna inom ett par ögonblick en enda eldhärd, och nästan ingen af de stackars människorna undkommo.

En järnvägsolycka i eldhafvet.

I fredags afton uppbrann C. N. R:s bro vid Winter Road, halfannan mil från Pitt. Ett godståg kom strax därpå och for ned genom den brända bryggan. Hade det varit ett passagerartåg, skulle en ohygglig olycka sannolikt blifvit följden. Om denna färd berättar föraren: Vid åttatiden på aftonen kom man in i eldzonen strax väster om Pitt. Trots den tjocka röken och intensiva hettan från den brinnande småskogen och glödkolen, som flögo i luften, tycktes spåret vara i godt stånd. Röken var så tjock, att man ej kunde se mer än två vagnslängder framåt. Så kom man till Winter Road bridge. Lokomotivet hade nästan hunnit öfver, då bron störtade in, dragande med sig sex af vagnarne ned i floden, som på stället emellertid ej var mer än två fot djup. De sex vagnarna antändes af brons brinnande underrede. Lokomotivet drogs tillbaka, men stannade kvar på kanten. Ingen skadades. Konduktören, eldaren och föraren stodo på ena sidan om bron, de öfriga på den andra. Men kunde ej komma till hvarandra på grund af elden. De nämnda måste därföre söka nå Baudette, dit de också anlände efter en äfventyrlig marsch. De andra upptogos af ett passagerartåg, som strax efter olyckan anlände till platsen.

En hel familj omkommen.

Till Warroad kom i söndags en man vid namn McAnnany, som under stora faror lyckats undfly elden. Han hade många hårresande berättelser. Vid paserandet af C. N. R.-spåret hade han funnit de förbrända liken af en hel familj, Galvin. Först låg fadern och bredvid honom en son och en dotter. Längre påträffades liket af modern med sitt lilla barn hårdt tryckt till bröstet. Galvin var farmare och hade för några år sedan kommit från Winnipeg.

Människor och djur fly.

I Spooner släpptes ett mindre antal hästar lösa. Då elden kom, galopperade de först några minuter framför eldfloden, vände så mot floden, störtade sig i vattnet och summo öfver till den andra stranden. Efter dem följde en mängd boskapsdjur, som äfven släpptes lösa af sina ägare, hjortar, älgar, björnar, vildkattor och skogsvargar. Alla sökte de skydd tillsammans undan faran, med människorna, hvilka väl sällan sett en så stor hop vilda djur utan lust att skjuta. Faran förenade dem alla.

Fem timmar i floden.

En svensk farmare, Oscar Johnson, berättar från sin flykt bl. a. att han och hans familj fick stå fem timmar i floden, doppande sina hufvuden då och då i vattnet, när hettan blef för stark. Vattnet var emellertid så varmt, att det ångade från ytan. Då de sedan flydde, var det som genom en ugn.

Genom eld och lågor.

En konduktör vid C. N. R. berättar följande! Fredag kväll vid 8-tiden gingo vi från Roosevelt med ett stort hvetetåg. Aftonen var mörk och luften full af tjock rök. Vi visste, att elden var ganska nära, men trodde ej, att den ännu skulle beröra vår väg. Ett annat hvetetåg a 40 vagnar var en halftimme före, hvarföre vi gingo med sakta fart. I Pitt gjorde vi ett kort uppehåll och togo med dem, som ännu funnos kvar. De voro utom sig af förskräckelse och nästan halfdöda af röken.

Två mil öster ut fanns en bro öfver en 30 fot djup ravin. Jag fruktade att denna hunnit blifva ramponerad, hvarföre vi närmade oss mycket långsamt. Där påträffades också det första tåget, delvis nedstörtadt i ravinen. De sex första vagnarna, som fallit genom bron, brunno jämte brounderredet. Vi gingo en bit tillbaka med de oskadade vagnarna. I en finka påträffades en hel del personer, hvilka tagits upp under vägen. De voro emellertid så sjuka af röken och utmattade af alla fasorna, att de ej kunde hjälpa oss med att gå tillbaka till det brinnande tåget för att söka rädda personalen.

Efter fåfängt letande, styrdes färden åter mot Beaudette. Hettan och röken voro outhärdliga. Vi måste linda våta handdukar om hufvudet för att hålla oss vid lif och icke blifva stekta. En dylik färd har jag aldrig i mitt lif varit med om. Utmed banvallen lågo förbrända lik. Skogarna utefter linien voro en enda stor eld, och röken slog emot oss i väldiga moln. Emellertid måste vi fram. Någon annan utväg fanns icke, fastän vägen framför oss tycktes ännu mer skräckinjagande, än den, som låg bakom oss.

Eld och lågor öfverallt, hvart än man såg.

Vi passerade en liten flod, då ett högt stönande hördes. Tåget stoppade för ett ögonblick. Vi funna då i floden en gammal man med benen i vattnet. Då han drog upp dem, befunnos de vara rysligt brända. Längre fram påträffades en kvinna, bränd och utmattad. Hon hade uppgifvit allt hopp och stannat för att dö.

Så kommo vi till Baudette. Allting stod där i ljusan låga och vi måste vända till en plats, där det var jämförelsevis säkert och kunde först efter tre timmar gå tillbaka.

Tyfus bland de brandskadade.

Bland de brandskadade har brutit ut en elaktartad tyfusepidemi, som skördat många offer.

Kvinnorna hjältar, männen...

Under dessa skräckens dagar ha kvinnorna visat mera mod och rådighet än männen, säges det. Då man flydde i vild panik från Rainy River, trampade männen ned kvinnor och barn, då man skulle in i järnvägsvagnarna. En behjärtad ung flicka, Myra Burt, ställde sig resolut i dörren till en af vagnarna och slog hvarje man i ansiktet, som försökte tränga sig in. Beaudette och Spooner brändes nästan utan varning.

Senaste underrättelser.

Från Fort Frances meddelas, att skogseldarna i måndags hotade International Falls, Minn., i närheten af Fort Frances. Helt nära staden ha flera byggnader nedbrunnit. Samma dag brann den lilla köpingen Clementson. Elden strök fram utefter båda stränderna af Rainy river mot Fort Frances och International Falls. Båda städerna voro omgifna af rök, och en sådan hetta rådde, att man nästan kväfdes. Warroad är nu utom faran efter tre dygns hjältemodig kamp med elden. Äfven lära tre af de hotade samhällena, Cedar Spur, Williams och Roosevelt räddats.

Rainy River har svårligen härjats af elden, men tyckes nu vara mindre utsatt för faran, då vinden saktat. Man beräknar nu de dödes antal till 400 och förlusten af egendom till 100 millioner dollars.

Räddade skandinaver.

Till Rainy River har anländt Edv. Smith. Han och en man vid namn Alex Hanson hade fått skydd i en potatiskällare. Räddade voro dessutom familjen Sörenson, Swan Olson, samt Lars Olson och mrs Hanson.

Revolutionen i Portugal.

Kung Manuel har flytt.

Som länge väntadt var, har revolutionen utbrutit i Portugal. Natten till den 4 ds väcktes hufvudstaden Lissabon vid ett häftigt bombardement. Revolutionen hade ändtligen brutit lös och börjats af de på redden liggande krigsskeppen. Under hela natten ägde blodiga gatustrider rum, därvid 500 personer antagligen stupade, men på morgonen voro dock republikanerna herrar öfver hufvudstaden. En provisorisk styrelse tillsattes med Teophile Brago som president. Kung Manuel och den kungliga familjens öfriga medlemmar flydde och upptogos af en kunglig jakt, som förde dem till Gibraltar. Efter den nattliga stridens slut, återställdes lugnet hastigt. Inga förföljelser mot rojalister ha ägt rum. Det synes, som öfriga städer och landsbyggden lugnt foga sig efter sakernas nya ordning, då man hoppas, att republiken skall gifva landet lugn och tillfälle till utveckling. Samtliga utländska makter ha förklarat sig neutrala. Den nya aeran tyckes redan ha börjat, i det regeringen beslutat sända en stor del af klosterinnevånarne ur landet. Flera af de främste prelaterna ha landsförvisats. Enligt senaste underrättelser, ämnar kung Manuel bege sig till England.

I Barcelona har utbrutit oroligheter, hvarför man har skäl antaga, att turen också antagligen kommer till den spanska monarkien.

Manuel har, som bekant, regerat endast helt kort tid. I färskt minne står ju händelsen, den, då hans fader don Carlos och broder mördades af anarkisterna. Vid det tillfället undgick han med knapp nöd att dela deras öde. Han tillhör samma ätt som den engelska konungafamiljen, d. v. s. leder sitt ursprung från det tyska hertigdömet Saxen Caburg Gotha. En prins af detta hus var nämligen gift med Manuels farfars mor, den regerande drottningen Maria du Gloria.

CANADA

65 procent ökning af emigrationsströmmen. Under april, maj och juni månader ha till landet immigrerat 130,331 personer, eller 76 procent flera än samma tid föregående år. Öfver oceanhamnarne kommo 84831, med en ökning af 106 procent, och från Förenta Staterna 45,500, med en ökning af 38 procent.

De stackars röde männen. En deputation från the Moral and Social Reform association uppvaktade härom dagen i Ottawa sir Wilfrid Laurier. Ändamålet var att anhålla, att regeringen ville göra ett slut på tvisten angående äganderätten till en del landsträckor i British Columbia, nu bebodda af indianerna. Dessa påstå, att deras land inkräktas af de hvita och gifves till järnvägsbolagen. Provinsregeringen i British Columbia bestrider indianernas äganderätt. Sir Laurier lofvade, att den allra största hänsyn till indianerna skulle tagas.

Indianernas giftermålsförhållanden. Dominions inrikesminister har förklarat, att åtgärder snart nog skola vidtagas, för att få till stånd en ordentlig äktenskapslag bland indianerna. Nu flytta de ihop utan alla ceremonier, d. v. s. hylla s. k. "samfetsäktenskap". Det moraliska tillståndet bland dem är också mycket dåligt.

Dominionparlamentet kommer att öppnas den 10 eller 17 november, sannolikt sistnämnda dag.

C. P. R.:s årsvinst för 1909 uppgår till $10,900,000. Bruttoinkomsten var $18,000,000. Till aktieägarne utdelas 8 proc.

Laurier och den irländska frågan. Sir Wilfrid Laurier har på ett möte i Ottawa uttalat sig om den irländska frågan. Han yttrade därvid, att Englands behandling af Irland vore den enda fläcken på Englands sköld. Hvarföre kunde ej Irland erhålla självstyrelse, när sådant medgifvits till Canada och Sydafrika.

Lord Grey reser till Vestindien. Under vintern ämnar generalguvernören, lord Grey, följa med vår kryssare "Niobe" på en tur till Vestindien. Lord Grey har fått i uppdrag af riksregeringen att därvid söka åvägabringa en ångbåtsförbindelse mellan Canada och Vestindien.

Canadas general-postmästare följer de kungliga till Syd-Afrika. I dagarna reser hertigparet af Connaught till Syd-Afrika för att öppna det första unionsparlamentet. I hertigens följe märkes bl. a. hon. Rodolphe Lemieux, generalpostmästare i Canada.

Frihandeln skulle ruineras i Canadas industri och fördärfva affärsverksamheten sade härom dagen till en intervjuare den framstående engelske tullariffmannen sir Edw. Stern. Om Canada "öppnade sina dörrar" skulle det vara öfverväldigadt inom två veckor af Förenta Staterna.

MANITOBA.

Dödande fall från tåget. Bromsaren vid C. P. R. Edw. McKinly från Winnipeg, föll härom dagen nära Carberry ned från ett godståg. Han skadades därvid så svårt, att han nästan omedelbart dog.

Skjuten genom hjärtat blef härom dagen en ung man, farmaresonen Thomas Mills Helliwell i Meadov. Han skulle fara bort med en fora hö, då hans bror räckte honom en bössa. Denna var emellertid laddad. Skottet brann af och träffade Thomas midt i hjärtat, så att han dog på fläcken.

En präriebrand, ganska allvarlig, började i lördags e. m. i närheten af Brokenhead och härjade ända till fyra mil syöst om Molson. Farmaren McDonald från Klondyke blef, då han sökte rädda sitt höförråd alldeles omringad af elden och mycket illa bränd.

30 bushels hvete per acre. I Swan River har skörderesultatet blifvit det allra bästa. Många farmare ha erhållit ända till 30 bushels hvete pr acre. Hafren har gifvit ända till 50 a 75 bushels.

Missuppfattadt nit. Mr Trumble i Windsor är "alderman" och medlem af stadens brandväsens- och belysningskomite. Han är också en mycket nitisk och intresserad man som brinner af intresse för det allmänna bästa. Mr Trumble tyckte därföre en dag, att han borde pröfva brandkårens påpasslighet och duglighet. Ty en brandkår hade ju stadens välfärd och egendom på sitt ansvar, om den röda hanen blefve lössläppt. Tänkt och gjordt. Han allarmerade från ett af skåpen, och gnuggade händerna i spänd förväntan. Brandkåren kom också i rykande fart till ort och ställe.

Men mr Trumble skulle inte ha varit så nitisk. Ty nu står han stämd för falskt allarm och hela staden har dessutom roligt på hans bekostnad.

Dödande fall. En kringkörare Josef Blochley i Roblin föll härom dagen från det höga sätet å sin vagn hufvudstupa ned i gatan. Han dog ögonblickligen.

Eldsvådor. I närheten af Pilot Mound nedbrann härom dagen farmaren Alex McKelvins boningshus med tillhörande bod. Elden anses ha uppkommit genom bristfälligheter i eldstaden.

En farmare Geo Lee har fått sin stallbyggnad jämte vinterförrådet af hö samt en del vagnar, förstördt af en eldsvåda. Det var hans lille son, som tände på.

En hel björnfamilj påträffade härom dagen en farmare Robert Galloway i närheten af Gilbert Plains. Han lyckades döda två och skadskjuta två andra, hvilka emellertid lyckades komma undan.

Pojkar på rymmarstråt. Två pojkar på 13 och 11 år rymde härom dagen från uppfostringsanstalten i Portage la Prairie. Sedan alla gått till sängs smögo de sig ut genom fönstret — i öfversta våningen — och lyckades oskadda "hala" sig ned till marken. Sen lågo de ett halft dygn gömda i en obegagnad järnvägsvagn å C. P. R. bangården, hvarpå de å 'tåget' skaffade sig "gratisskjuts" till Douglas. Där började de se sig om efter något "jobb", och fingo snart nog arbete hos en godhjärtad farmare, hvilken försåg dem med erforderliga kläder. De hade nämligen gifvit sig af blott och bart uti skjorta och med en ylletröja, hvilken de sedan finurligt nog förvandlade till byxor. Alltid något. När farmaren emellertid erfor, hvilka gynnare han härbergerade, underrättade han genast polisen. Rymlingarna ha nu åter kommit tillbaka och sannolikt fått en god och välförtjänt afbasning.

En half million dollars till goda vägar. The Manitoba Good Roads association ämnar föreslå provinsregeringen att använda $500,000 af därtill afsatta fonder, till förbättrande af de allmänna vägarne.

Utgående från den bestämmelsen, att regeringen bestrider en tredjedel af vägkostnaderna, hoppas man på så sätt få ihop en summa af 1½ million för ändamålet, sannolikt det mest storartade summa till vägbyggnader, som någonsin i Dominion därtill använts.

ALBERTA.

Renhetsligan för ifrån hotellräkningen. Den amerikanska Purity conferation har, som vi i föregående nummer nämde, besökt Canada. I Winnipeg läste man lagen och målade ut vår stad som ett riktigt Babylon. En del kan ju vara sanning fast med moderation. Sedermera foro "renhetsifrarne" till Calgary. Men deras moral tyckes ha koncentrerats på renheten. Ty nog kan det tyckas egendomligt, att dylika samhällsvaktare rent af schappade undan sina hotellräkningar, fastän de t. o. m. för den skull kollektat ihop $85 och hade lokal gratis. Det vore bra, om herrarna i fråga både andligen och lekamligen toge munnen mindre full och i stället gjorde rätt för sig som andra ärliga men mindre renlefvande människor. Ty man bör ej blott vara "rensinnad" utan äfven renhärig.

Lynchad neger. En neger mördade härom dagen mrs Hiram Stneky, en framstående kvinna från Covington.

På vägen till fängelset blef emellertid mördaren gripen af en rasande folkhop, som band honom vid en påle och brände honom lefvande.

Den goda skörden i Nord-Alberta. I Nord-Alberta har skörden blifvit mycket bättre än hvad man väntat och man anser den vara den bästa på flera år. Detta är i synnerhet fallet i trakten af Edmonton samt i Pincher Creek och Margrath-distrikten, där det under sommaren rådde föga torka, utan kom tillräckligt med regn.

Calgarys kinesfråga. I Calgary synes man ej vara synnerligen tracterad utaf sina kineser. Man vill afsöndra dem uti ett särskildt kvarter. Härom dagen uppvaktades nämligen stadens myndigheter af en deputation som inlämnade en protest, mot att kineserna erhållit tillåtelse att uppföra ett eget hus i närheten af Centre street och Secord avenue. De borde i stället anvisas en särskild stadsdel, ty man borde göra med dem som med en infektionssjukdom eller ett isoleringssjukhus. De lefva som råttor och packa ihop sig 30 a 40 styeken, där på sin höjd fem hvita människor vanligen anse sig kunna bo. Därföre skola de nu anvisas annan byggnadsplats.

Vildmarkens "romantik". Härom dagen blef en 13 årig dotter till en skogvaktare Robert Lowerison i Windermera bortröfvad af en cowboy, William Moore, gemenligen kallad "Buffalo Bill". Huruvida flickan frivilligt eller ej följde med, vet man ännu icke, men ofvanför farstudörren fanns en lapp, däri det stod, att hon beslutat följa med Bill, "den enda man hon älskade". Detta kan ju vara ett påfund. "Buffalo Bill" är 40 år — således åtskillig åldersskillnad — och nyblifven enkling. Han har i många år lefvat bland indianerna i trakten, hvilka emellertid ha åtskillig anledning att hata mannen. Man antager att Moore gifvit sig iväg öfver Rocky Mountains för att uppsöka ett af sina forna läger i Kootenay river-distriktet. Flickan, hvilkens namn är Evelyn, tror man vara klädd i gosskläder.

En ohygglig död mötte härom dagen farmaren Arthur Hives från Penhold, i trakten af Red Deer. Han var inne hos en granne, då hans hästar blefvo skrämda och satte af i sken. Hives hann upp dem, hoppade upp i vagnen. Men då han lutade sig fram för att söka få tag i tömmarna, svängde vagnen till, hvarvid han ramlade ur. Först sparkade hästarna honom och så fick han hufvudet under hjulen. Den stackars mannen dog nästan genast.

Inga mineralier å östra Klippbergen. Dominions geolog, dr Dowling, har förklarat, att inga mineralier finnes å de östra sluttningarna af Klippbergen(Rockey Mountains).

Krutkaggen exploderade. I Ponoka exploderade härom dagen en krutkagge, som förvarades i en järnvarubutik. Sonen till en af ägarne af affären höll på att visa en bössa, som han trodde vara oladdad. Det var emellertid icke så. Skottet brann af och gick in uti krutfjärdingen som exploderade. En mr Preston, för hvilken just bössan visats, blef mycket svårt skadad. Ynglingen i fråga fick kläderna nästan slitna från kroppen. Han fick brännsår i ansiktet, fastän han stod endast tre fot ifrån kaggen. Alla fönster på nedre båttnen sprungo sönder och allt innanmärde i butikslokalen förstördes till ett värde af $1,000.

En barnaförförare. John Donnel från Monnie Glen har dömts till 7 års straffarbete för det han försökt förföra en 13 år gammal flicka.

En enleveringshistoria. Vid Bow Islands station ägde härom dagen ram ett tragikomiskt uppträde. Just som tåget ångade in till plattformen, kom en gammal man framrusande och styrde kurs rakt mot ett ungt par, som just skulle stiga ned från vagnen. Han fick tag i kvinnan och började draga henne med sig. Det blef ett upptrade, som helt naturligt samlade många åskådare. Den gamle mannen förklarade att det var hans 15-åriga dotter, som blifvit bortförd af den unge mannen, en skogvaktare i södra Alberta. Gubben hade ej velat veta af denna mäg, hvarföre de unga på detta sättet tänkte kringgå den faderliga viljan. Man lugnade sig omsider en smula och begåfvo sig upp på hotellet. Men det blef ej någon försoningsmiddag utaf. Ingalunda. Utan tvärt om. Bråket började ånyo. Den gamle erhöll därunder ett slag öfver ansiktet samt ett svullet öga samt måste draga sig ur spelet. Mågynglingen begagnade sig af detta afbrott till att beställa fram hästar och så åkte han i väg med sin flickunge.

Fadern gaf dock ej tappt. Han telegraferade till alla håll och väderstreck för att underrätta polisen. I Taber blef därföre paret anhållet. Den gamle tänker nu väcka åtal mot "mågen" för barnarof.

Skjutna negerbanditer. I trakten af Huntsville ha en tid några svartingar gjort trakten osäker med sina bravader. Sheriffen har därföre låtit anställa jakt å dem med uppbådadt manskap. Därvid blefvo två dödade och en tredje dödsskjuten.

SASKATCHEWAN.

Bränd till döds blef härom dagen mrs McKay i Saskatoon. Hon stod framför gasolinspisen, då elden fattade i hennes kläder. Hon erhöll därvid ohyggliga brännskador och dog följande dag under svåra plågor.

Järnvägskoncessionen såldes. Det meddelas, att koncessionen å järnvägen Prince Albert—Nelson sålts till McKenzie & Mann.

Det var ej mord. En neger, Charles Davis i Saskatoon sköt för någon tid sedan sin hustru då han i mörkret tog henne för inbrottstjuf. Han blef häktad, men har nu af domstolen frikänts, då det bisat sig, att mannen verkligen skjutit i den tron, att det var en tjuf.

Han kom under hjulen. En 15-årig gosse Wilfrid Dumont i Lloydminster dödades härom dagen under trösknings arbete. Hästarne skenade för hans vagn, hvarvid han föll ned och kom under hjulen. Han dog genast.

BRITISH COLUMBIA.

De listiga kineserna och den flata Vancouver-tullen. Som bekant måste hvarje kinesinvandrare till Canada betala en "hufvudskatt" af $500. Detta är ju mycket pengar för så fattiga människor som kineserna, i synnerhet som deras eget myntvärde är så ofantligt lågt. Lagar äro ju till för känts, då det visat sig, att mannen också sen gammalt i det "himmelska riket". Ett stadgande medgifver nu, att kinesiska studerande och affärsmän äga fritt tillträde. De fattiga emigranterna reste därföre en hel del som affärsmän med falska pass. I Victoria sågo tullmyndigheterna oftast upp och returnerade dem i massa, men i Vancouver var man mera generös och bad främlingarne "stiga på."

Förhållandet har emellertid nu blifvit upptäckt och en undersökning pågår. Man beräknar, att på så sätt öfver $150,000 undandragits Dominionregeringens kassa.

(Forts. å sid. 11.)

: : En Atlanter ångares ankare : :

Detta ankare tillhör Hvita Stjärn-linjens nya ångare Olympic och väger ej mindre än 15½ tons.